

Lelkipásztori gyakorlat Tiszakécskén

A Sapientia Szerzetesi és Hittudományi Főiskolára képzésének része, hogy a tanulók félévkor lelkipásztori gyakorlaton vesznek részt. Így érkezett hozzánk Nagy Szilárd, akit kérdeztünk életéről, tanulmányairól, kécskei benyomásairól.

Kedves Szilárd, mondj néhány szót magadról. Honnét jöttél? Hol és mit tanulsz?

Szerbiából, Vajdaságból származom, egy Kécskéhez hasonlóan szép kisvárosból, a Tisza parti Magyarkanizsáról. 2008-ban jöttem Budapestre tanulni. Előbb a Corvinus Egyetemen a gazdaságkodás és menedzsment szakon végeztem. Ebben az időben volt egy meghatározó élményem: részt vettem Medjugoréban egy zárándoklaton, és ott éreztem hívást arra, hogy az Egyházban végezzek szolgálatot. Ekkor jelentkeztem a Sapientia Főiskolán a katekéta-lelkipásztori munkatárs szakra. Sokat nyújt számomra a főiskola úgy általános, mint hitbéli ismeretekben, illetve egyháztapasztalat szempontjából is, hiszen tanáraink között éppúgy vannak világi és egyházi személyek is, amely napjainkban még újdonságnak tekinthető a hittudományi főiskolák körében.

– Hogyan kerültél Tiszakécskére?

– Lelkipásztori teológiát is tanulok, és ezen belül tantárgyi követelményként szükséges részt vennünk plébániai gyakorlaton - amelyet kiváló ötletnek tartok. A gyakorlati teológia tanárom ismeri Lajos atyát, és ő javasolta, hogy ide jöjjenek. Így érkeztem, hogy meglásam, hogyan is működik egy igazán nyüzsgő plébánia.

– Milyen tapasztalatokat szereztél itt nálunk?

– Amikor megérkeztem Tiszakécskére, az ökumenikus imahetet záró vacsorára toppantam be. Meghatott,

hogy a református és katolikus testvérek rögtön befogadtak. A légkör nagyon barátságos volt. Bár elkéstem, frissen gözölgő vacsorával is megkínáltak, ami különösen jólesett a hosszú utazás után. Tehát, ilyen pozitív benyomással indult a kaland... Vasárnap egy szép és intenzív szentmisén vehettem részt, ahol a gondos énekes szolgálat, a tartalmas prédikáció és a mécseseket az oltár elé helyező kis gyereksereg érintett meg leginkább.

A többi napokon főként bibliaórákon, hittanokon vehettem részt, minden korosztályán ott lehettem. Igazán nagy öröm, hogy ennyi korcsoport érdeklődik a Szentírás tartalma és egyáltalában a katolikus hit iránt. Jézus számára ez nagyon kedves dolog, úgy gondolom. Nagyon jó, hogy van hely a gyerekeknek játszani, focizni, ping-pongozni és csocsózni. Kiemelném még a Babamama klubot is, ami kiváló lehetőség a gyerekes anyukáknak, hogy megosszák egymással hasonló gondjaikat, együtt örüljenek gyerekeik fejlődésének.

Mindezek a család értéke mellett tesznek tanúságot. A szülőkkel és jegyesekkel beszélgetve azt értettem meg, hogy itt, a közösségben bátorítást és ösztönzést kapnak egymástól a gyermekvállalásra - és ez nagy dolog!

– Mit emelnél ki, mi tetszett a legjobban, és min változtatnál szívesen?

– Amit különösen kiemelnék, az a szeretetközösség és nyitottság, amit a plébánián tapasztalok. Az első pillanattól otthon érzem magam, mintha már egy éve itt laktam. Hamar megjegyeztem a plébánián dolgozó, vagy gyakran itt segítő emberek nevét, és könnyedén, baráti hangnemben tudom őket megszólítani. Gyakran viccelődünk is, ami igazán a barátság jele. Alig néhány nap után máris mély beszélgetésekben lehetett részem. Ez nem hétköznapi dolog, hanem rendkívüli és ott tapasztalható érzés, ahol az emberek Jézust teszik az első helyre, akár tudatosan, akár nem. Sok itt a nyitott szív és mosolyoktól fel-felragyogó arc.

Jekkel Lászlóné Erzsé

Hirdetéseink:

- Hálással köszönjük a templomtakarítók mindig alapos, szép munkáját!
- Tisztelettel kérjük, akik tehetik, már az év elején szíveskedjenek befizetni az egyházi adójukat. Hálással köszönjük!
- Pénteken megyek a betegek első csoportjához.
- Az elsőáldozó jelöltek szüleivel 9-én hétfőn 17.00-kor lesz találkozónk.
- Egyházközségi farsangunk 14-én szombaton 16.00-20.00 óráig lesz a Művelődési Központban. Mindenkit szeretettel várunk!